

Evharistični kongres otvorjen na najsijajnejši način.

NAD 1 MILIJON VERNIKOV PREJELO SV. OBHAJILLO. — SLOVENSKI NAROD NADVSE ČASTNO ZASTOPAN NA 28. MEDNARODNEM EVHARISTIČNEM KONGRESU. — VSE SLOVENSKI SHOD IZPADEL NEPRIČAKOVANO IZREDNO POVOLJNO. — SLOVENSKA ŠKOFA PREVZ. DR. A. B. JEGLIČ IN DR. JANEZ GNIDOVEC VSESTRANSKO AKLAMIRANA OD STRANI OBČIN. STVA.

Chicago, Ill. — (Izvirno). — Srčna želja Njega Eminence George Kardinala Mundeleina je izpolnjena. Katoličani čikaške nadškofije so častno izvršili svojo versko dolžnost na dan otvoritve 28. mednarodnega evharističnega kongresa. Kolikor se da dosedaj sklepati, je prejel sv. obhajilo v nedeljo mnogo več kot milijon katoličanov, kar je obljubil Sv. Očetu Piju XI. Njega Eminence George Kardinal Mundelein.

Pri sv. Štefanu slovenski župniji v Chicagu je pri prvi slovesni sv. maši, katero je daroval Very Rev. Regalat Čebulj, D. ob azistenci številnih duhovnikov ob 5. uri zjutraj pristopila cela cerkev h mizi Gospodovi. Skoro prav tako pri drugi in tretji sv. maši.

Pri sv. Jožefu slovenski župniji v Jolietu, je pri pontifikalni sv. maši, katero je daroval prevz. knez in škof Dr. A. B. Jeglič ob številni azistenci, domače in druge duhovščine je tudi cela župnija korporativno pristopila h obhajilni mizi.

Isto se poroča iz Waukegana slovenske župnije Matere Božje, kjer je daroval slovesno peto sv. mašo veleč. g. stolni kanonik Dr. Mihael Opeka ob azistenci mnogih drugih duhovnikov.

Prav tako poročajo od sv. Jurija iz So. Chicaga, kjer je daroval pontifikalno mašo prevz. škofeljski škof Dr. Janez Gnidovec, ob številni azistenci slovenskih duhovnikov, ki so gostje tamošnjega slovenskega župnika.

V kolikor se tiče Slovencev, se lahko reče, da so zadostili in izpolnili v polni meri to, kar je čikaške katoliške vernike naprosil v svoji posebni poslanici Njega Eminence George Kardinal Mundelein.

POPOLDANSKI SLOVENSKI SHOD.

Slovenci župnij čikaške nadškofije, kakor tudi vsi došli Slovenci iz stare domovine in raznih naselbin po Ameriki so imeli v dvorani Kolumbovih Vitezov velik shod. Shod je bil obiskan kar najštevilnejše. Bilo je udeležencev blizu do pet tisoč. Tako ogromnega slovenskega shoda Chicaga še ne pomni.

Nekaj posebnega je bilo, ko sta bila pozvana k besedi prevzvišena škofa Dr. A. B. Jeglič in Dr. Janez Gnidovec. Občinstvo jih je burno pozdravljalo po več minut skupaj. V znak spoštovanja do svojih slovenskih škofov je občinstvo ob pozivu k besedi vsakega vstalo raz svojih sedežev in burno aplavdiralo po več minut. Zlasti je prikloplo navdušenje do viška, ko je bil pozvan k besedi prevz. vladika ljubljanski.

Tudi slavnostni banket prirejen v počast prevz. škofoma in drugim starokrajsem gostom je bilo mnogostevilno obiskan. Podrobnejši opis tega shoda in govorov sledi.

Veličasten sprejem slov. romarjev v New Yorku.

Poroča: Mr. Anton Grdina.

NEPOPIŠNO VESELJE, KO SO ZAČELI PRIHAJATI JUGO-SLOVENSKI VIŠJI PASTIRJI IZ LADIJE. — PREVZ. GG. ŠKOFJE VZRADOŠČENI NAD TAKO ISKRENIM SPREJEMOM OD STRANI ZASTOPNIKOV AMERIŠKIH SLOVENCEV IN SLOV. NEWYORSKE NASELBINE.

New York, N. Y. — (Izvirno). — Ladija Olympic je dospela z romarji še v torek večer. Radi zakasnitve so se šele drugi dan izkrcali sledeči: Ljubljanski škof Dr. Jeglič, škofeljski škof Dr. Gnidovec, prof. Bogovič, župnik Viktor Kragi, ekonom šentvidskega zavoda Alojzij Markež, stolni kanonik Dr. Opeka, župnik Ivan Strajhar, katehet Jos. Žužek, Ivan Andlovic, Franc Blažun, Jos. Grošelj, Franc Koščak, Ana Kukman, Oroslav Raselj, Melhior Umbelher, Janez Petrič.

Zadržani na parniku pa so ostali: Amalija Blažun, Helena Cvetkovič, Angela Gale, Marija Hrast, Ana Jazbec, Gela Kambič, Angela Knez, Peter Majce, Katarina Nemanič, Alojz Urbič, Franc Znidaršič, Štefan Jakšič, Martin Videki. Koliko bo izmed teh dobilo oproščanje, da bodo mogli naprej do slej še ni znano. Za vsakega je treba postaviti \$500 varščine.

Ko so se pričeli izkrcavati iz parnika, je nastalo nepopisno veselje in vrvenje onih, kateri so prišli po svoje in onih, kateri so dospeli med svoje. Do solza ginjenj eni in drugi, drugi zopet v velikemu strahu kam in kako bo z njimi, v veliki gnječi so tekali mnogi, kakor brez glave sem in tja, dokler se niso strnili z onimi, katere so tako željno pričakovali. Na krov, se je prišlo le s posebnim dovoljenjem, izdanim že prej en dan od oblasti. Prvi so bili oproščeni vladike škofji, zatem polagoma drugi duhovniki in nekateri lajki, več pa jih je bilo zadržanih na odgovor rekoč: da ni upanja do večera ali še za drugi dan, ali pa nekateri nikdar, kakor so pričevanja odgovarjala.

Na krovu pri prvem sprejemu iz ladije je bilo večje število slovenskih duhovnov in lajkov. Iz Clevelanda sta bila v imenu Kranjske Slovenske Katoliške Jednote: Rev. J. J. Oman duhovni vodja, in Anton Grdina glavni predsednik Jednote. Iz Jolietu je bil Rev. John Plevnik v imenu centralnega od-

bora Slovenske sekcije in tako tudi Rev. Frances Ažbe iz Waukegana. Iz New Yorka je bil Rev. Kerubin župnik, uradniki in uradnice newyorških in brooklynskih društev. Iz Bridgeporta Rev. M. Golob, iz Steelton, Pa. Rev. L. Gladek, iz Bethlehem Rev. Klemen, ki je sprejel Hrvate nadškofa Rodiča, tako tudi Rev. Petriček je bil pri sprejemu iz New Yorka in se več drugih duhovnov.

V čakalnici pred odhodom, so ljudje hiteli k vladikom škofom in jim poljubljali prstan izrazujoč jim dobrodošlico, mnogim so se utrinjale solze. Prevz. škof Jeglič čvrst in korajžen vedno smehljajočega lica, vedno ljubezniv in pripravljen na vsako uprašanje in odgovor je naredil najboljši utis, kajti vsi so se bali, da bo vladika ves potr, a bil je korenina, kakor pravi junak in voditelj, ki je naredil velik utis na vse navzoče, kamor se je obrnil, nobene utrujenosti ni kazal, nobene nevolje, pač pa se je žarilo iz obraza polno ljubezni veselja in zadovoljnosti, to je naredilo vso družbo še toliko živahnješe.

Ni pa zaostajal v tem tudi milostljivi škof Dr. Janez Gnidovec, škof v Prizrenu. S svojim milim obrazom je bil pravi apostol smehljajočih lic in vabljuje naklonjenosti je na vse naredil velik utis, kakor pravi rodni brat v ponižni priprostiosti do vseh. Oba vladika, sta bila navdušeno in s pristrčnostjo pozdravljena.

Temu je pa bil vzor, po postavi, stanu in korajži tudi neumorni delovatelj dr. Mihael Opeka, stolni kanonik ljubljanske škofije, ki je bil ponos postave, in pogumno ogledoval in občudoval to, kar se mu je pred očmi odpiralo, z velikim zanimanjem je zrl vsaki gibelj in napravo te naše nove domovine. Za temi, so se zbirali v družbo pred odhodom tudi Jan Bogovič prof. veronauka iz Maribora, Ekonom Markež, Katehet Žužek, in drugi, kakor zgoraj naštetih imena. Nato so čakali pripravljeni avtomobili in več policije z motorji, kakor tudi tajna policija. To pa ne radi tega, da bi se morebiti česa bali, pač pa je bilo to častna straža, da je pripravljala pot, in bila ob strani spremstva, bila je ponudena rade volje od mesta na razpolago. Ko so se, vsi usedli v avtomobile, se je pričel sprevod proti župni cerkvi sv. Cirila in Metoda na 62 St. Marks Place. Med vožnjo je bilo polno zanimanja. Policija v ospredju je dajala znamenje z trobentami, da se je ustavil ves promet z avtomobili in poulične kare, tako so dajali znamenja tudi avtomobilisti, ki so nosili papežove, slovenske in ameriške zastave. Dospeli do cilja, so vstopili v cerkev, pozdraviti Najsvetejše in potem so odšli na obed in razgovor. Malo pred 3. uro pa so se zopet podali pod istim spremstvom z avtomobili na ogled velikega New Yorka in njegovih znamenitih naprav. Po ulicah, da si so v New Yorku dovolj uposlene in polne življenja pod strogimi signali, so policaji na krmilu v ospredju pretrgali vsaki promet in signale, in šli nemoteno do cilja naprej z velikim naznanjanjem avtomobilskih trobent. Prva postaja je bila stolna cerkev, katero so si ogledali vsi gostje v notranjščini in občudovali to velikanstvo in znotraj tako okrašeno hišo božjo.

Druga postaja je bila bazilika, kjer je vedno čiščenje Najsvetejšega, pot se je nadaljevala skozi najznamenitejše kraje glavnega mesta, do znamenitega stolpa Woodruff, ki šteje nekaj nad petdeset nadstropij. Tukaj se je zopet izkrcala vsa družba, da se popelje do vrha stolpa, da vidi na enkrat ves Greater New York, tako so se od prevz. vladika, do zadnjega romarja odpeljali do vrha tega občudovanja vrednega stolpa in občudovali čudo dela ameriških inženirjev in ameriškega bogastva.

Zatem je bila še ena znamenita postaja in to je bil ribnjak, kjer se nahaja na tisoče vsakovrstnih vodnih živali in živalic in ker je bila ura že nekaj nad 5, so se vrnili zopet nazaj, kajti doma se je že pripravljala velik in slovesen sprejem.

Po kratki večerji, se je zbralo silno veliko občinstva iz New Yorka in Brooklyna. Cerkev, kjer se je imela vršiti pobožnost, je bila že precej pred časom veliko premala. Komaj, da je mogla procesija škofov in duhovnikov iz odzadja skozi ljudstvo pred altar. Ganljivi je bil zlasti prizor, ko se je, dospel pred altar, vladika škof Jeglič takoj obrnil, oblečen v vsej škofovi opravi proti ljudem in v milih, veselih besedah nagovoril in pozdravil v svoji pastirski ljubezni svoje vernike približne takole:

“Kaj naj vam povem dragi in Kristusu? Vsi ljudje na zemlji iščejo sreče, srečen bi bil rad vsaki, ali kje sreče iskati, kako srečo najti, kako postati najsrečnejši na zemlji in biti srečen v večnosti, to želim vam tukaj danes povedati. Zatem pa je prevz. škof nadaljeval s svojo gorečo navdušenostjo in našteval, kako naj vsi stanovi spolnujejo svojo versko dolžnost do Boga in do predpostavljenehi.

(Dalje prih.)

Podrobnosti o slavnostnem sprejemu v Chicago.

PODROBNOSTI O SLAVNOSTNEM SPREJEMU V CHICAGO. NAVDUŠENJE JE PRIKLEPELO DO VRHUNCA, KO SO FARANI ZAGLEDALI ČASTITLJIVEGA MOŽA NAŠEGA PREVZVIŠENEGA KNEZOŠKOFA LJUBLJANSKEGA DR. A. B. JEGLIČA IN SKOPELSKEGA ŠKOFA DR. JANEZA GNIDOVCA.

Pri sv. Štefanu, Chicago, Ill., kjer župnikuje naš priljubljeni župnik Very Rev. Kazimir Zakrajšek, O. F. M., je bil v petek 18. junija večer, katerega ne bomo pozabili — ker je tak

večer nepozabljiv. — Morje, ki je stalo med nami in našimi ljubimi gosti ne dela več ovir, vse zapreke so premagane — v naše razprostrte roke so prišli kot bratje k bratom. — Še enkrat pozdravljeni — pristrčno pozdravljeni!

Kakor je že bilo na kratko poročano, naj še enkrat ponovimo na tem mestu; dvorana je bila natlačena, ljudstvo — naše verno dobro ljudstvo, farani sv. Štefana je bilo do solz ginjeno, ko je skozi špalir, ki so ga napravili naši možje stopala noga slovenskega moža, ki ga čisla, spoštuje in se mu klanja doma in ameriška Slovenija — prevzvišena knezoškofa Dr. A. B. Jegliča. Ravno tako navdušeno in pristrčno so pozdravljali naši farani prevzvišena škofa skopeljskega in ostale nam drage goste iz naše stare domovine.

Naš č. g. župnik Kazimir je takoj, ko so gosti sedli na prostore, ki so jim bili določeni, stopil na oder in pozdravil vse navzoče. Mi poznamo glas našega gospoda župnika. Nešteto solz je že zdrknilo po licah vernikov, ko so poslušali njegove pridige — govore. A glas, s katerim je govoril pri temu sprejemu, je pričal, da zadržuje solze — solze veselja — solze radosti. Šele ko je omenil muke in trpljenje, s katerimi se je rešilo to, kar se je, s katoliškimi listi, da se ni pogreznilo v blato brezverstva, šele, ko je omenil o veliki pomoči, katero mu je vedno nudil prevzvišeni knezoškof ljubljanski, je mož povzdignil svoj glas, ko pa je končal, je naglo stopil za kulise in zakril solze, ki so mu lile iz oči ob spominu na prestano gorje — pa tudi deloma od veselja in ponosa, da se je tako veliko rešilo in otelo iz kreppljev sramotiteljev naše sv. katoliške vere.

Naše predrage goste je tudi pozdravila lepa slovenska pesem, peli so pevci našega pevskega društva “Adrija,” pod spretnim vodstvom prof. Ivo Raciča. Pa tudi tamburaški zbor je prav lepo izvajal svoje komade, za kar jim čast in hvala. Ob zvoku tamburic in slovenskim petjem so naši mili gosti pozabili za hip, da so na tujih tleh — za hip so se preselili tja v njihovo domovino.

Nobeno oko pa ni ostalo suho, ko je prišla na oder lepo bele oblečena deklica — Miss Genevieve Coff, ki je deklamirala naslednje:

“Prevzvišeni presvetli gospod knezoškof!

Neizmerno veselje je zavladalo med nami Slovenci, ko smo zvedli, da se tudi naši rojaki odzovejo klicu velikega Evharističnega Kralja, ki vabi to leto vse Chikažane na svoj veličasten sprevod mednarodnega kongresa. Še večja radost pa nas je navdala slišati novico, da tudi naši vrlji ljubljanski vladika poseti naše kraje. Že dolgo smo nestrpno pričakovali tega trenutka in slednjič je vendar napočil dan, ki nam prinaša čast pozdraviti nadvse blagega škofa iz naše ljube slovenske domovine, škofa v katerem bide slovensko srce, katerega naši stariši poznajo kot velikega ljudskega prijatelja.

Pač dokaj let je že, odkar so naši stariši zapustili Slovenijo, a spomini jim uhajajo še vedno nazaj v prekrasne preljubljene lepe planjave naše ljubljene Slovenije. In danes, ko pozdravljamo Vas, prišedše iz teh vabečih gajev, zdi se nam, kot da smo z Vami tam, kjer bide Vaše požrtvovalno slovensko srce, katero ljubi in razume svoj narod.

Nekako na novo navdušeni ob Vašem prihodu hočemo še z večjo vnemo in ljubeznijo proslaviti te prekrasne dni, ko bomo katoličani pokazali vsemu svetu prekrasno-mogočnega vojskovodja nebes in zemlje.”

Ko je deklica končala je izročila lep šopek svežih cvetlic našemu prevzvišenemu knezoškofu dr. Jegliču — po dvorani je zaorilo, ljudstvo do solz ginjeno je temu prizoru aklamiralo.

Kot prvi govornik izmed naših ljubih gostov je bil pozvan na oder stolni kanonik dr. Mihael Opeka. Slišali smo od moža — besedo moško. Viharni aplavz je pričal, kakšen vtis je napravil njegov govor na vse navzoče. Takoj nato je pa dobil besedo Very Rev. P. Regalat Čebulj, D. D. provincialni slov. frančiškanov. Ta gospod je bil prva lastovka iz slovenske zemlje, ki je v naši fari vodil že sv. misijon, predno so prišli drugi č. g. za njim. Odveč bi bilo kaj več omenjati o temu gospodu na tem mestu; priljubljen se nam je že prvi dan, ko je prišel k nam, naša srca si je osvojil že predno je začel pri nas svoje misijonsko delo, za časa sv. misijona je pa pričala udeležba, kako nam je priljubljen. Tudi njegovemu govoru je sledil burni aplavz.

Za tem pa je bil dobil besedo profesor na drž. realki v Mariboru, g. Bogovič, ki je prinesel pozdrave iz zelenega Štajerja. Gospod je tako pristrčno govoril, da je nam, ki smo prišli iz stare domovine, vzbudil spomin na krasoto naše slovenske zemlje, za hip smo se znašli v objemu naše matere — domovine. O le prehitro smo izprevideli, da so bile sanje, v katere nas je zazibal za trenutek g. profesor, ki je tudi žel priznanje za tako krasno besedo.

Nato pa pride na oder škofeljski škof dr. Janez Gnidovec. Že njegova osebnost nas je elektrizirala, ljudstvo je navdušeno ploskalo, ko je končal svoj govor.

Naš g. župnik Kazimir ima za svoje farane vedno kaj pripravljenega za nazadnje, kar je po navadi najboljšje. Kakor pravi č. g. sam — za očvrk. Tako nam je tudi za nazadnje prihanil, kar smo tako željno pričakovali namreč, da se prikaže

(Dalje na 2. strani.)

POROČILA EVHARISTIČNEGA KONGRESA.

Davis zastopnik Coolidgea na kongresu. — Velikanska množica pozdravljala delavskega tajnika, ko je objavil poročilo predsednika Coolidgea.

“V Zedinjenih državah je verska svoboda.” V polni meri to občutijo obiskovalci osem in dvajsetega evharističnega kongresa. James J. Davis, delavski tajnik, je prinesel pozdrave kardinalu Mundeleinu od našega predsednika Coolidgea. Pri tej priliki je rekel — “ako so kje kakšni predsodki do katoličanov v Ameriki, pridejo od ljudi, ki delajo sami svoje predsodke in je to njih specialiteta” — ni pa mogel celega stavka končati, kajti med množico je zaorilo kar nam priča, kako dobro se zaveda pomena teh besedi.

Ko je Davis čital brzojavko predsednika Coolidgea ga je množica večkrat prekinila z gromovitim ploskanjem, tako tudi ko je izvajal svoj govor.

OROŽNIKI NA STRAŽI PRI KONFERENCI V ŽENEVI.

Ženeva, Švica. — Francoski režim v Siriji je prišel v kaj slabši luči pred delegate na ženevski konferenci. Treba je bilo orožniškega kordona ko se je razpravljalo o grozodejstvih Francozov v tej deželi. Francoski višji komisar Henri de Jouvenel je odgovarjal na obtožbe Sirijcev, ki so predložili liginem svetu dejstva — imena ubitih, največ žensk in otrok, kakor tudi naslove hiš, ki so jih Francozi porušili. Poročilo pravi, da so porušili 1200 hiš, med temi je 700 trgovin. Jouvenel se je zagovarjal, da Sirijci ne vpoštevajo tega, da jih hočejo Francozi civilizirati, pa tudi je rekel, da so sovražni ligi narodov. Obtožba se glasi, da je Jouvenel kršil narodno svobodo, ustanovil vlado terorja, pustil je domačine masakrirati, požigati domove in napadati ženske. — Slabo spričevalo za francoskega višjega komisarja.

GEN. PERSHING V FRANCIJI.

Cherbourg, Francija. — S parnikom Leviathan je prispel v Cherbourg general John J. Pershing, poveljnik ameriške ekspedicije v svetovni vojni. Generala so veličastno sprejeli njegovi vojni tovariši, pa tudi ostalo ljudstvo je pokazalo, da se zaveda kaj je storila Amerika za Francijo ko je nemška vojska bila pred vratmi Pariza. Celo mesto je bilo odeto v ameriške zastave. Od tukaj se je Pershing odpeljal v Pariz.

ZAGONETNI UMOR.

New York, N. Y. — Mrtvega so našli v sobi, ki je bila zaklenjena in okna vsa zaprta, 15 letnega Antona Lyden, ko je bival pri svoji teti, Mrs. Katie Murphy. Imel je prestreljena prsa s kroglo iz puške. Ker ni bilo najti orožja v sobi, ki je bila zaklenjena, je nerazumljivo kako je prišel ob življenje.

AMERIKANSKI SLOVENEČ

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.

Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO. Naslov uredništva in uprave: 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill. Telefon: Canal 0098.

Naročnina: Za celo leto \$5.00, Za pol leta 2.50, Za Chicago, Kanado in Evropo: 6.00, Za celo leto 6.00, Za pol leta 3.00.

DOPISI važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje število v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

The first and the oldest Slovenian newspaper in America.

Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday, and the day after holidays.

Published by: EDINOST PUBLISHING CO. Address of publication office: 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill. Phone: Canal 0098.

Subscriptions: For one year \$5.00, For half a year 2.50, For Chicago, Canada and Europe: 6.00, For one year 6.00, For half a year 3.00.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

K razpravi o katoliškem tisku.

V tork razpravljalo se bo tudi o katoliškem tisku, na shodu katoliških Slovencev. K tej razpravi želimo dostaviti svoje mnenje, kolikor se tiče katoliškega tiska.

Dnevi, v katerih smo se sešli, so posvečeni presv. Evharistiji, da skupno zbrani vsi narodi počaste na najsijajnejši način Nebeškega Kralja v presv. Evharistiji.

Narodi iz vseh delov zemlje delajo te dni na svojih sestankih v tem mestu svoje sklepe, kako bodo v bodočnosti delali vsak v svojih delokrogih, da se versko življenje dvigne, zlasti ljubezen do presv. Evharistije. Sprejele se bodo številne resolucije, ki bodo zapovedovale dejansko izvršitev tega, kar se je na sestankih sklenilo.

A kdo naj raznese to blagovest med mase? Kaj bodo pomagale vse sprejete resolucije? Kaj bodo pomagale vse izgovorjene besede, ako ne bo za temi vzvišenimi idejami tiska, ki bi v pisani besedi ponesel vse to med mase, med ljudi, ki jih v teh dneh ni tukaj med nami. Zastonj bi bilo vse delo in lahko bi zaklicali v tem oziru vsem prirediteljem tega ogromnega 28. evharističnega kongresa, kakor je papež Pij IX. zaklical v svojem času škofom in duhovnikom: "Zastonj zidate cerkve in šole, zastonj prirejate misijone, ako ne znate uporabiti moderne orožja tiska." V teh dneh pa bi lahko zaklicali: zastonj vsi ti sestanki in shodi, ako ne bomo obnem gledali za pokrepitev in ojačenje našega katoliškega tiska.

Da, evharističnega kongresa se je udeležilo morda komaj 1 ali 2 odstotka od celokupnega slovenskega življa v Ameriki. Kdo naj pove še drugim o tem dosedaj največjem in najsijajnejšem evharističnem kongresu na zemlji, ako ne bo tega storil tisk? Ako ne bo teh sijajnih govorov objavilo časopisje, kako bo svet izvedel za nje? Ako hočemo s tem velikim kongresom doseči moralni upliv na svet in svoje bližnjike, tedaj treba vse to spraviti v časopisje, pred ljudstvo, ki željno pričakuje teh vesti. Edino na ta način bo uspeh, v nasprotnem oziru pa bi ostalo vse le pri besedah. Zato je za nas katoliške Slovence tudi eno najvažnejših vprašanj, da sklenemo nekaj konkretnega za povzdigo slov. katoliškega tiska med nami.

Katoliški Slovenci v Ameriki imamo sedaj dobro organiziran katoliški list "Amer. Slovenec", ki izhaja do malega vsak dan. Katoliška tiskarna je last katoliških Slovencev in list nudi vsem naselbinam, bodisi velike ali male, enake pravice do uporabe istega. Veliko se je storilo zadnja leta za katoliški tisk med nami, a veliko je še delo, ki ga je treba izvršiti. Da bi 200.000 Slovencev v Ameriki ne moglo vzdrževati en slov. katoliški dnevnik, bi bilo pač nečastno za nas katoliške Slovence. Vse to je dostopljivo, a treba je le potrebnega zanimanja za stvar.

Nihče izmed nas ne more zanikati, da smo zadnja leta, odkar je pridobil naš tisk na moč in uplivu, vsestransko napredovali pri društvi, organizacijah, župnijah in sploh na vseh naših poljih. Najbolj so napredovali tam, kjer je bilo največje zanimanje za tisk. Vemo tudi, kakšne razmere so vladale po naših naselbinah, dokler se nismo začeli zanimati za pokrepitev našega tiska. Vprašajte ljudi po malih naselbinah, po Pennsylvaniji, Ohio, Illinoisu in še mnogokje drugje, kaj so počeli v tistih časih z njimi naši verski odpadniki. Na vogale in križišča so se nastavljali in so zmerjali naše slovenske katoliške moše in žene, ko so ob nedeljah hodili k službam božjim. Razmere so bile take, da so bile podobne že precej časom začasa katakomb. Odkar imamo močnejši in izrazitejši katoliški tisk, ki je napovedal boj nasprotnikom zob za zob, so razmere vse drugačne. To lahko vidi vsak. A dragi, nikar ne denimo križem rok takoj pri prvih zmagah. Nasprotniki so na delu, zato bodimo i mi, bodimo pozorni vsepovsod, čuvajmo svoje meje s svojim tiskom!

A kar je najbolj potrebno je to, da pokažemo za katoliški tisk več zanimanja. Kaj bi rekli o vojakih, ki bi v nevarnih časih vojne zanemarjali svoje strojnike, ali bi ne bilo to zelo neupodobno od njih? In kaj naj bi rekli o sebi, ako bi zanemarjali najmodernejšo orožje, tisk, ko vendar vemo, da je tisk najuspešnejša bramba in obenem najuspešnejše sredstvo za razširjenje naših katoliških idej.

Odstranimo naše katoliške časopise in noben človek ne bo zvedel ničesar o besedah najvišjega pastirja in o opominih škofov. Smrten molk bi zakril najsijajnejše govore naših zastopnikov; vsem, tudi najsilnejšim demonstracijam za pravice katoličanov, vsem tisočim protestom bi se razni zakonski razdiralci, sejalci škodljivih nauk in razni protikatoliški školski reformatorji smejali in z njimi bi se smejal ves svet. — Zelo, tožbe, vsak klie, ki naj bi oznanjal preganjanje in zapostavljanje katoličanov, bi utonil v solzah.

Z številnimi dokazi je dokazano, kaj pomeni za katoličane katoliški tisk. Le po močnem tisku moremo tudi mi katoliški Slovenci razviti svojo moč in utrditi svoje vrste. Mnogo se je zadnja leta v tem oziru izboljšalo, a še nas čaka ogromno delo. Zato pa, slovenski kongresniki, ko pride na površje razprava o katoliškem tisku, posezimo v njo z vso resnobo, napravimo konkretni sklep, da ne bomo mirovali prej, dokler ne bo zadnji slovenski rojak v Ameriki naročen na naše katoliške liste. Ne prezirimo najvažnejšega faktorja med nami, katoliškega tiska!

Evharistični kralj.

Za "Amer. Slovenec" spisal Alojzij Stroj.

Veliki veleum sv. Tomaž Akvinski je zložil čudovito lepe molitve in speve v čast evharističnemu Zveličarju. Z njimi slavi sv. Cerkev Odršenika na praznik sv. Rešnjega Telesa in v njegovi osmini. V spevu "hvali Sion Rešenika" hvalno omenja sv. Tomaž tudi mizo, pri kateri je pri zadnji večerji spreminil Jezus kruh v svoje telo in vino v svojo kri kot **altar novega** — evharističnega — **Kralja**. V sv. evharistiji biva Zveličar v neznatnih podobah kruha in vina. Sv. Cerkev je pa v vseh časih opozarjala vernike na slavo Zveličarjevo, "slavo, kakor edinorojenega od Očeta" (Jan. 1, 14). S sv. Cerkvijo so tekmovali vse umetnosti: v spevih se je glasila slava Zveličarjeva, najlepša svetišča so se stavila **evharističnemu Kralju**. "K slovesnemu priznavanju kraljeve oblasti nad človeškim rodom," pravi sv. oče Pij XI. v okrožnici o prazniku Gospoda našega Jezusa Kristusa Kralja, "so čudovito mnogo pripomogli številni evharistični kongresi, ki se obhajajo v naših dneh z namenom, da bi vsi narodi sveta vabili svoje vernike k češčenju pod evharističnimi podobami skritega Boga, in kjer se v govorih na zborovanjih in v cerkvah s skupno molitvijo pred slovesno izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom in s prekrasnimi procesijami verniki spodbujajo Kristusa slaviti in častiti kot od Boga nam danega Kralja."

Mednarodni evharistični kongres v Chicagi je pa prvi kongres, ki se vsi, odkar je s prej omenjeno okrožnico sv. očeta Pija XI. slovesno proglašen poseben praznik v slavo Gospoda našega Jezusa Kristusa Kralja.

Kristus je kralj, kralj ne samo enega naroda, ampak vseh narodov in vseh stoletij. Tako pomenljivo pravi o njem sv. Pavel: "Kristus je ravno isti včeraj, danes in vekomaj."

Kristus včeraj. Pri Bogu je en dan kakor tisoč. "Kristus včeraj" pomeni torej, da je bil on **vedno Kralj**. Vsa dosedanja zgodovina nam priča, da je on **glava in srce človeštva**. Vsi dogodki pred njegovim rojstvom pripravljajo na njegov prihod in vsi svetovni dogodki od njegovega bivanja na zemlji nosijo pečat njegovega delovanja in njegovega vpliva na svet. Do njegovega rojstva je tavallo človeštvo v zmoti o najvažnejših vprašanjih: Odkod smo? Zakaj smo na svetu? Kaj je naš namen? On pa nastopi kot "pot, resnica in življenje" vsemu človeštvu. S svojimi besedami in s svojimi deli se naznani kot Sinu božjega. Nič manj kot 73krat izreče v svojih govorih avtoritativne besede: "Resnično, resnično vam povem..."

In ko kot človek zapusti zemljo, ali preneha njegovo delovanje? Ne. Izpogovoril je besede, ki so bile kot korenine; razrastle so se v močnega drevesa in neprestano prinašajo človeštvu sadove. Rekel je: "Ti si Peter, skala in na to skalo bom zidal svojo Cerkev." Svojo Cerkev, pravi, ker z njo hoče deliti utripajočega svojega srca, svojo Cerkev, ker v njej hoče živeti, v njej delovati, v njej vladati.

In v tej Cerkvi se blizu dva tisoč let udeležujejo vsi oni, ki so zvesti Kristusu, **evangeljskih blagrov**. V vseh stoletjih jih je bilo na tisoče in tisoče žalostnih potolaženih. Zavoljo krivice preganjani so se veselili v upanju prihodnjega plačila. Ne prihaja Kristus v zgodovini kot mogočen vojskovodja, ampak prihaja kot dobri pastir, ki ima za vsakega tolažbo, ki se ga prav tako z zaupanjem oklepa nedolžna mladina kot skrbilni gospodarji in gospodinjice. Z enakim zaupanjem zre vanj delavec v rudokopu kakor poljedelec na polju.

Kristus pa vlada in gospoduje tudi v **sedanjosti**. Ničesar si ne moremo misliti, kar bi na vernega človeka imelo večji vpliv, kakor včlovečen Sin božji v sv. zakramentu. Kadar koli se ponavlja na skrivnostni način njegova daritev za človeški rod, vselej se zbirajo verniki v bližini oltarjev povsod po katoliškem svetu. In kjerkoli biva on v sv. zakramentu, povsod se tudi v gotovih prilikah zbirajo množice v njegovi bližini, ali kadar to ni mogoče, vsaj posamezni verniki opravljajo pred njim svoje molitve ali prečujejo tudi posamezne nočne ure v molitvi. In ni čuda. Saj je On tukaj, ki se je včlovečil, da bi nas naredil srečne; vzeli je nase — On, pravi Bog — človeško naravo, da bi mi postali deležni božje narave.

Njegovo včlovečenje, njegovo trpljenje in smrt je podoba božjo v naši duši zopet povzdignilo v nov sijaj in novo lepoto. V Kristusu preroden dobi človek **ovo življenje** in nove moči, višji nadnaravni življenjski princip, ki človeško **naravo dvigne nad njene moči** in jo naredi deležno božje narave.

Novo življenje dušo popolnoma prešine in jo napolni s posvečujočo milostjo božjo. Posvečujoča milost božja pa ni samo kras ali odlika k novem uživanju prerorenih ljudi, ampak požlahtni dušo, povzdigne in prerodi jo, da dobi višje življenje, ne da bi svoje slabosti zgubila. Posvečujoča milost božja napolni dušo z nebeško svetlobo, s plameni božje ljubezni in z veličanstvom božje svetlosti.

Po posvečujoči milosti božji se duši božja podoba popolnoma utisne. Kakor izpremeni ogenj železo in mu da naravo ognja, tako podeli milost božja duši božanstvo. Duša postane podoba **trojednega Boga**. To, kar je v Bogu bistveno, dobi duša kot svojo lastnost.

"Velike in dragocene darove nam je Bog podelil; On nas je naredil deležne svoje narave." II. Peter 1, 4.

Opravičenje, katerega smo postali deležni po **zasluženju Jezusovem**, je prerčenje iz Boga, tako da dobimo novo nadnaravno življenje, da sprejmemo Sv. Duha v svojo dušo; Sv. Duh prebiva v duši pravičnega, kakor v templju. Svojih darov ne deli od daleč, ampak kakor nebeško sonce oddaja žarke svoje milosti v našem srcu. Da, ne samo Sv. Duh, ampak vsa sv. Trojica pride v najsvečejše razmerje z našo dušo po besedah Jezusovih:

"Ako kdo mene ljubi, bo moje besedo izpolnjeval in moj oče ga bo ljubil in bomo k njemu prišli in pri njem prebivali." Jan. 14, 23.

S posvečujočo milostjo božjo pa pridejo v dušo kot spremstvo **vse čednosti**. Kakor poganjajo mladike iz debla, tako prihajajo iz posvečujoče milosti božje čednosti in prerode dušne moči, kakor milost sama prerodi dušo. Take nadnaravne milosti se naslanjajo na naravne spretnosti in dajo duši moč, delati dela visoka in veličastna, ki odgovarjajo božji svetosti, dela, ki jih more sam po sebi izvršiti edinole Bog, ki jih pa morejo tudi verniki izvrševati, ker so postali po milosti božji otroci božji.

Te moči nam pa niso dane samo za nekaj časa, ampak jih dobi **stalno** naša duša, t. j. ostanejo pri nas, dokler imamo posvečujočo milost božjo.

Kakor so pa čednosti veličastni darovi božji, vendar one

niso še najvišji darovi. Istega duha, ki je počival na Kristusu, duha modrosti in vednosti, duha sveta in moči, duha učenosti in pobožnosti, duha strahu božjega (Iz. 11, 2, 3), istega duha deli Sv. Duh kot sedemere darove tudi v naša srca. Po teh darovih **moremo postati dovezni in pripravljeni za navdihljaje Sv. Duha**. Čednosti nam dajo pač možnost za nadnaravne darove, toda koliko težav moramo še premagati. Take težave so nevednost, nepremišljeno ravnanje, napačni strah pred ljudmi, napuh in pa hudobni svet. Zato moramo imeti pomoč božjo, da vse te težave premagamo. Sv. Duh popravi zopet to, kar je bilo pokončano po grehu in da moč in življenje dušam. Po njem se oprostimo verig slabih nagnjenj in se z njegovo pomočjo dvigamo kvišku. Ti darovi so kakor perje in cvetje pri cvetlici, ker nadnaravnemu življenju prinašajo luč in svetlobo in tako pomagajo čednostim. Darovi Sv. Duha so pripomočki, s katerimi Sv. Duh razvija krepkeje delovanje v dušah. Čednosti nam nikakor niso odveč, ampak darovi nam pomagajo, da se čednosti bolj razvijajo.

In prvi povod za delovanje darov in čednosti je zopet Sv. Duh z **dejansko milostjo božjo**. On vzbudi v nas dobre misli in sveta nagnjenja, on vpliva na odločitve naše volje, da se delo dovrši: Brez njegove pomoči se ne more dobro delo ne začeti, ne nadaljevati, ne končati.

Vedno resnične so besede sv. apostola Pavla: "Po milosti božji sem, kar sem in njegova milost ni bila v meni brez vpliva; več sem delal kakor drugi, pa ne jaz, ampak milost božja, ki je bila v meni." I. Kor. 15, 10.

To so čudovita dela, ki jih izvršuje v duši milost božja, zaslužena nam po trpljenju in smrti našega Gospoda Jezusa Kristusa. Srečni, ki se tega zavedajo in priznavajo Kristusa kot Kralja. Oni pa, ki nočejo priznati božjega Zveličarja kot Kralja, hodijo do smrti utrujeni, hodijo takorekoč poleg pota, ker ne hodijo za njim, ki je rekel: "Jaz sem pot." Priča za to so nam posamezniki, v dani raznim strastem, priča za to so nam celi narodi, ki so zavrgli Kristusa. Bolj kot kedaj vidimo, da vresničujoče besede sv. Hilarija, ki pravi, da ni nič bolj nevarnega, kot Kristusa ne sprejeti. Sicer pa kaže že dejstvo, da v življenju vsakdo zavzame stališče za ali zoper Kristusa, to dejstvo kaže, da je On pravi kralj na svetu.

Nad koliko tisoč in milijoni srci vlada Kristus dandanes! Poglejmo sv. Cerkev, razširjeno po vseh delih sveta. Vsi njeni služabniki pa še dalje razširjajo božje kraljestvo, vsi dobri verniki so obenem apostoli v kraljestvu Kristusa.

Prav tako so pa resnične nadaljne besede: "Kristus vekomaj." Njegovo kraljestvo bo ostalo; peklenska vrata ga po njegovih lastnih besedah ne bodo premagala. Na nas je samo, da smo živi udje tega kraljestva, da se trudimo, da postanemo pravi otroci božji, da so vsi udje posameznih družin pravi otroci božji, vsi verniki pravi otroci božji. Potem bo Kristus vladal v družinah in v javnosti, v šolah in v delavnicah.

Mašnik, ki opravi sv. daritev, naznanja v evangeliju po sv. Janezu koncem sv. maše: "Vsem pa, kateri so sprejeli pravo luč — Jezusa Kristusa — je dala (luč) pravico, da postanejo otroci božji." Dušam vernikov, ki se udeležijo sv. daritve, daje posvečujoča milost božja bogupodobnost in jih povzdigne v božje otroke. Kako hvalijo Boga, ko so bili zoper priča, da je "Beseda meso postala in med nami prebivala in da so videli njeno slavo, slavo kakor edinorojenega od Očeta." (Jan. 1, 14.)

Veličastni evharistični shod v Chicagi bo tisočem in tisočem, da, milijonom dal priliko, da bodo z živo vero gledali v pravo luč — evharističnega Kristusa, da bodo videli slavo Jezusovo, slavo kakor edinorojenega od Očeta. Naj bi vsi spoznali, da se je Sin božji zato včlovečil, da bi nas naredil za **otroke božje**. Zato nam je prinesel **resnico**, zato nam je zaslužil **milost**, zato je hodil pred nami, da "hodimo mi po njegovih poteh." (I. Peter 2, 21.)

(Nadaljevanje 1. strani.)

na oder naš prevzvišeni knezoškof dr. A. B. Jeglič.

Šest in sedemdeset let — to je dolga doba, zlasti ako se še pomisli, kaj je mogel most prestati v teku svojega življenja. A na našo veselje, je prevzvišeni še trden — in ko je govoril, je dokazal, da je še mladeniško čil. O kako smo ga bili veseli! — Metali so v njega kamenje — božja Previdnost pa je to kamenje obrnila drugam — podlagi napredku! Ko je prevzvišeni končal s svojim govorom, je podelil svoj apostolski blagoslov, na kar so se farani vrnili na svoje domove in tudi goste spremili k počitku.

Lep večer je bil — večer, ki bo ostal v spominu sleherne mu faranu, ki se je vdeležil tega sprejema, pa tudi naši gostje so obljubili, da ne bodo pozabili prisrčnega sprejema. — Povedali bodo svojem, ko se povrnejo, da so našli tukaj v tujini Slovence — kakršnega je mati domovina izpustila iz svojega naročja. — Udanega sv. katoliški veri, ki še vedno moli slovenski — Oče naš.

Gorenjem pa je prinesel prisrčne pozdrave iz gorenjske metropole — Kranja, katehet na ljudski šoli v Kranju, č. g. J. Zužek.

SLOVENSKI ROMARJI V AVDIJENCI PRI KARDINALU.

Krog 11. ure v soboto dopoldne je sprejel naše ljube goste George Kardinal Mundelein. V svojem materinem jeziku je govoril, v nemščini, tako gladko, da so se mu čudili. Še bolj pa so se čudili veliki, veliki ljubeznivosti njegovi. Kot oče jim je prišel naproti z razsproštrtimi rokami in jih je pozdravil in se jim toplo zahvaljeval za veliko zanimanje, ki ga kažejo Slovenci za kongres in vredno počaščenje evharističnega Kralja. Zlasti prevzvišenima škofoma in starokrajškim duhovnikom je izrekal zahvalo. Toliko skrbi in žrtev so morali prestati vendar jih ni oviralo ne morje, ne trud, pokazali so se prave apostole božjega kraljestva in božjega Srca in prišli, da pokleknejo pred Ljubeznijo v tabernaklju v imenu svojega naroda, slovenskega milijona in ji izpričajo vero in udanost svojo. Genialni možje, duševni velikani, so velikani tudi po srcu, pravijo. Če o kom, moramo to reči o svojem nadpastirju, Nj. Eminenci kardinalu Mundeleinu. Močan in orjaški po duhu, je orjak tudi po srcu. Naši gostje so mislili, da sploh avdijske dobili ne bodo radi preobilnega dela v glavnem uradu kongresa. Pa tak ljubezniv sprejem! Vsekakor doživljajo presenečenje za presenečenjem.

Zatem so obiskali jugoslovanskega konzula. Tudi tukaj so jih ameriški predstavniki naše ljube Jugoslavije prav gorko pozdravili in nekaj minut prekrmljali z njimi v bratski prijaznosti.

NA ZNANJE KATOLIŠKIM SLOVENCEM.

V nedeljo, 27. junija, kakor že znano, bo pri nas v Lemontu slovesnost, prva svojega značaja za Slovence v Ameriki, kronanje milostne podobe Marije Pomagaj po presv. knezoškofu Dr. Antonu Bonaventuri Jegliču.

Predragi Slovenci! Zgodovinskega pomena za nas vse bo ta slavnost. Kako ganljivo bo, ko bomo prvi zbrani s svojimi rojaki iz stare domovine, njim na čelu ljubljanski vladika in presv. škof Dr. J. Gnidovec pri naši skupni in najboljši Materi na ameriških slovenskih Brezjah v Lemontu!

Ko bodo ljubljanski škof polagali krono na Jezuska in Marijo, se bo gotovo vsak izmed nas pričujočih došlih in tujkajšnjih sorojakov spomnil čudodelne podobe Marije Pomagaj v stari domovini, pred katero je večkrat klečal, se ji srčno priporočal in se ji zahvaljeval.

Pridite, dragi rojaki in rojakinje v kar moč obilnem številu, da se skupno s svojima nadpastirjema poklonimo in posvetimo naši skupni Materi tudi v imenu vseh ameriških rojakov, katerim ne bo mogoče tedaj udeležiti se te prelepe slavnosti.

Ves Vaš trud, katerega boste imeli ta zgodovinski dan v čast Mariji, Vam bo ona obilno poplačala. Na svidenje toraj na kresno nedeljo, 27. junija, pri Mariji Pomagaj v Lemontu!

Slovenski frančiškani v Lemont, Ill.

Izkoriščanje delavstva.

Delavska zbornica v Sarajevu je ugotovila, da pekovski delavci delajo v več slučajih 16 ur dnevno in da se pri tem delu uporablja mladina pod 16. letom. Nadalje je zbornica ugotovila, da njihovi premjiki nikakor ne odgovarjajo njihovu delu. Zbornica pripravljala interpelacijo na ministra za socialno politiko, od katerega bo zahtevala, da brezobzirno postopa proti izkoriščevalcem.

PRIVAT DETEKTIV INSTITUT

v Ljubljani, prevzame za Jugoslavijo in druge države najrazličnejša zasebna naročila. Slovenci, če hočete zanesljivo in zaupna poročila, pišite in priložite predplačilo na **Ivan Toplikar, višji kriminalni nadzornik v pokl., Ljubljana, Rimska cesta št. 9.**

KDO VE, KJE SE NAHAJA

Charles (Karol) Toplikar, oženjen, ima 8 otrok, je ravnatelj neke klavnice.

Stari naslov je: 435 Orville Ave., Kansas City, Kans.

Zadnje pismo sem prejel pred dvema leti.

Ivan Toplikar, Ljubljana, Rimska cesta št. 9

ZASTONJ ONIM, KI TRPIJO NA NADUHI ALI VROČINSKI BOLEZNI.

Zdravila metoda za vsakega, nobene neprimlikle ali izgube časa.

Mi imamo metodo za ozdravljenje naduhi, katero lahko zdravite na naše stroške. Tudi ako je bolezen stara, kronična naduha, kar zahtevate našo poizkušnjo, katere ničesar ne stane. Ne glede nato, v kakšni klimi živite, pa tudi ne glede na starost ali obet, ako vas muči naduha ali vročinska bolezen, po naši metodi jo pozdravite.

Mi bi zlasti onim radi poslali, ki mislijo, da je njih bolezen neozdravljiva, katerim vsa druga zdravila niso pomagala in bila brez učinka. Vsekakor hočemo na naše stroške pokazati, da se po naši metodi konča težko dihanje in vse neprimlikle.

Ta ponudba je preveč važna, da bi jo oni, ki trpijo, ne upoštevali. Pišite takoj, na odlašajte. Ne pošiljajte denarja. Pošljite kupon. Storit se je danes — tudi poštnine Vam ni treba plačati.

FREE TRIAL COUPON
Frontier Asthma Co., Room 1451-D
Niagara and Hudson Sts.
Buffalo, N. Y.
Send free trial of method to:

Tvoj nedeljski tovariš.

Rev. J. C. Smoley

TEDENSKI KOLEDAR.

5. po bink. O farizejski pravičnosti. Mat. 5.

27 Nedelja — Ladislav.

28 Ponedeljek — Marcela.

29 Torek — Sv. Peter in Pavel.

30 Sreda — Spomin Sv. Pavla, apostola.

1 Četrtek — Presveta Kri Jezusova.

2 Petek — Marijino Obiskovanje.

3 Sobota — Leo II.

— O —

PETA NEDELJA PO BINKOŠTIH.

Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj zoper tebe: pusti tam svoj dar pred oltarjem in pojdi prej spraviti se s svojim bratom.

Mat. 5, 23-24.

Pri vseh narodih nahajamo vero, in kjer je bila vera, tam nahajamo tudi v predkrščanskih dobah daritve.

Opozarjam vas na prva dva brata, Abeljina in Kajna, ki sta postavila oltarje in darovali. Kaj je daroval zemsko pridelke, Abelj prvorojence svojih čred. Opozarjam vas na Noema, ki je postavil oltar in daroval Bogu žgavne daritve; na Abrahama, ki je tudi Bogu daroval. Ko se je človeški rod razmnožil in je spoznavanje Boga bolj in bolj otemnelo, stali so tudi poganski narodi oltarje in prinašali daritve svojim bogovom, malikom; čutili so v svojem srcu, da treba Boga (po njihovem mnenju bogove) častiti; čutili so, da jih tla čeka krivda, zato so darovali, da bi bogove potolažili. Tudi ljudski narod je imel svoje daritve: krvave in nekrvave; darovali so živali, darovali pa tudi moko, vino, olje, kadilo.

Mi imamo tudi oltarje, imamo tudi daritve; je to najsvetejša daritev, pri kateri se sam Sin Božji, Jezus Kristus, daruje nebeskemu Očetu; je to daritev sv. maše.

Kristus Gospod pravi v našnjem evangelju: "Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj zoper tebe: pusti tam svoj dar in pojdi prej se spraviti s svojim bratom, a potem pridi in daruj svoj dar." Opozarjam vas na tem besedami Gospod, da naj se nikdo s hudobnim srcem ne udeležuje daritve. Tudi kralje se je daritev Starega Zakona.

Kaj pa sedaj, ko imamo daritev Kristusovega Telesa in njegove Krvi? Treba skrbeti in gledati na to, da se bomo udeleževali daritve z dobrim srcem.

Na to stvar vas hočem danes opozoriti, ker je jako važna. Pokazal vam bom, kaj je daritev sv. maše in kako se je moramo udeleževati.

Kaj je daritev sv. maše? Je to daritev Novega Zakona, v kateri se Kristus Gospod

daruje svojemu nebeskemu Očetu na nekrvav način pod podobami kruha in vina, kakor se je kedaj daroval na krvav način na križu. Tako nas uči sv. Cerkev.

Kristus Gospod sam je to daritev ustanovil. Veste, kako je pri zadnji večerji vzel kruh v svoje roke, ga blagoslovil, lomil in dal svojim učencem rekoč: "Vzemite in jejte, to je moje Telo, ki bo za vas dano." Vzel je kelih z vinom: "To je moja Kri Novega Zakona, ki bo za vas in njih veliko prelita v odpustanje grehov." In ukazal je: "To storite v moj spomin."

Telo, ki bo za nas dano, Kri, ki bo za nas prelita v odpustanje grehov — to je jasno povedano, da je to daritev.

Vsled Gospodovega ukaza je Cerkev vedno opravljala to daritev, jo še opravlja in jo bo opravljal do konca sveta.

Da bote pa vedeli, kako se udeleževati te daritve, naj vam kratko povem, kako se je ta daritev vedno opravljala, in kako se še vedno opravlja.

Opravljala se vedno enako: darovanje, spremenjevanje ali povzdigovanje in obhajilo, vedno na isti način.

Daruje se najprej kruh in vino. V prvih dobah krščanstva so verniki in duhovniki prinašali te stvari v dar. Najprej jih je prineslo ljudstvo, potem duhovniki; ta je prinesel samo kruh. Iz teh darov je izbral potem diakon, kar je bilo potrebno za sv. maše, kruh je vzel od darov duhovnika, vino od vernikov. Tako je bilo do 11. stoletja; od te dobe pa je bilo poverjeno oskrbovanje kruha in vina izključno duhovniku. Vendar pri sv. maši ne daruje duhovnen teh darov samo v svojem imenu, ampak tudi v imenu vernikov, kot zastopnik vernikov. Vidite, vsi se udeležujejo te daritve. Duhoven daruje potem te darove Bogu. Vzdigne nekoliko mali kruh (hostijo), ki leži na pateni in moli: "Sprejmi, sveti Oče, vse mogoče, večni Bog, ta neomadeževani dar, ki Ti ga jaz, Tvoj nevredni služabnik, darujem za svoje neštene grehe, razžalitve in zanikrnosti, pa tudi za vse okoli stoječe, za vse verne kristjane, žive in mrtve, da bi meni in njim prospel k zveličanju v večno življenje." Položi potem kruh na oltar in daruje vino in moli: "Darujem Tebi, o Gospod, kelih zveličanja, proseč Tvojo milost, da bi se ponesel pred obličjem Tvojega božjega veličanstva z ljubeznivim vonjem v naše in cellega sveta zveličanje." Potem se skloni, opravi tiho molitev in se obrne k vernikom rekoč: "Orate fratres — Molite, bratje, da bi bilo moja in vaša daritev dopadljiva Bogu, Očetu vsemogočnemu."

Še enkrat vas opozarjam na to: daruje tu duhoven in ljudstvo. "Da bi bila moja in vaša

daritev dopadljiva Bogu," moli duhoven.

Opravljajo se na to pripravljene molitve za spremenjevanje (konsekracijo, pravno povzdigovanje). Na duhovnikove besede spremeni se kruh v Telo in vino v Kri Gospodovo. To oblast, to moč je dal Gospod apostolom in njihovim naslednikom, duhovnikom, ki je rekel: "To storite v moj spomin." In Kristus Gospod je sedaj na oltarju pričujoč, on sam se daruje.

Vrši se potem obhajilo, prejemanje Telesa in Krvi Gospodove, kakor je to storil Kristus pri zadnji večerji.

To so glavni deli sv. maše. Iz tega vidite jasno dovolj, kako se morate udeleževati sv. maše; vidite, kako neizmerno ceno ima ta daritev; vsaj se Jezus Kristus, Sin Božji, sam daruje.

To je vzrok, da je Cerkev sv. mašo vedno tako visoko cenila. Opravljali so jo že apostoli; in ko so se morali prvi kristjani skrivati, opravljala se je sv. maša na skrivnih krajih, v katikombah, brez maše sv. Cerkev ni mogla biti, opravljala se je ta daritev celo po ječah.

Sv. Frančišek Saleški imenuje sv. mašo "dušo krščanske vere in središče katoliškega bogoslužja."

Ko je l. 1888 slavil papež Leon XIII. petdesetletnico mašništva, se je sešlo v večnem mestu mnogo škofov. V baziliki sv. Petra sta se nekega jutra srečala dva duhovna: eden je bil kanonik te bazilike, drugi nek škof, ki je ravno došel v Rim. Kanonik je hotel ravno pristopiti k oltarju, pa ni bilo ministranta; ko je to videl škof, se je ponudil za ministranta. "To ne gre," je rekel kanonik. "Zakaj ne?" je vprašal škof. "Le pojdite k oltarju in mašujte." In škof je stregel pri sv. maši. Po maši se je kanonik škofu priskočil zahvaliti. Ta kanonik je bil Radini-Teleschini, in ministrant je bil škof iz Mantue, poznejši papež Pij X. Vidite, kako visoko je cenil sv. mašo škof! In s kako gorečnostjo so hodili in še ho-

dijo verniki k sv. maši, verniki, ki vedo, kaj je sv. maša. Da bi navajal zgled, ni potreba; vsaj jih veste in jih vidite dovolj iz lastnega življenja.

Kako pa se moramo udeleževati sv. maše?

Kristus Gospod pravi v našnjem evangelju: "Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj zoper tebe, pusti tam svoj dar in pojdi se spraviti s svojim bratom, in potem pridi in daruj svoj dar."

To pomeni: Kadar se hočeš udeležiti daritve na oltarju, se najprej pripravi; ne hodi s hudobnim srcem k daritvi!

Če je to veljalo o daritvah Starega Zakona, koliko bolj velja to o daritvi Novega Zakona, o daritvi sv. maše!

Pripravi se! Ko greš v cerkev, pomisli, kam greš. In če tvoje srce ni prosto grehov, vzbudi vsaj kesanje, skesanega srca Bog ne bo zavrgel. V cerkvi obrni vse svoje misli na daritev sv. maše. Bodi tako pripravljen, kakor to označuje duhovnik, ko se obrača k vernikom: Dominus vobiscum — Gospod bodi z vami! Naj bo Gospod tudi s teboj!

Udeležuj se sv. maše z vso pazljivostjo!

Duhovnik ne daruje kruha in vina samo v svojem imenu, ampak tudi v tvojem; ne pozabi tega, imej to vedno v mislih! In ko pri darovanju povzdigne pateno s hostijo in kelih z vinom, položi na to pateno, vložijo v ta kelih vse, kar hočeš Bogu darovati: Vse svoje križe, vsa svoja zatajevanja, vsa dobra dela, vse dobre namene!

Pri spremenjevanju (povzdigovanju) se spomni na to, kako so na gori Kalvariji povzdignili križ z Zveličarjem, tako da so vsi navzoči videli njegovo Telo in Kri. Moli v tem trenutku! Moli tako, kakor je na primer molil sv. Frančišek Borgija: Sporočil je v rane na rokah in nogah vse duhovništvo, svoje predstojnike, svoje sorodnike in prijatelje prebode strani je pa priporočil samega sebe. Z apostolom Tomažem vzdihni v tem trenutku:

Zakaj se mučite

S POKLADANJEM LINOLEUMA, KO VAM MI TO STORIMO, NE DA BI VAM BILO TREBA PLAČATI!

Velike važnosti je, kako se linoleum položi, da dalje ostane poraben. Naši eksperti rešijo vprašanje polaganja linoleuma za vas. Baš sedaj imamo veliko zalogo krasnih vzorcev po različnih cenah. Pustite, da vam postrežemo takoj. Cene so 85c za štirjaški jard, \$1.00, \$1.50 in \$2.00.

EICHHOLZER & CO.

527 MAIN STREET,

FOREST CITY, PA.

"Moj Gospod in moj Bog!" Moli potem za vse umrle, za vse verne duše, kakor to moli duhoven pri oltarju.

Če ne greš k sv. obhajilu, potem sprejmi sv. obhajilo vsaj na duhoven način, vzbudi gorečo željo po sv. obhajilu!

Toliko sem vam hotel povedati danes o poglavitnih delih sv. maše. Razume se samo ob sebi, da se morate tudi pri ostalih delih sv. maše pobožno vesti; molite in premišlujte!

Vedno imejte pred očmi, kaj je daritev sv. maše, in kako se je morate udeleževati! Doležni bodete sadov Kristusove daritve na križu! Amen.

PRODA SE

gostilna v Črešnjevcih pri Radgoni, obstoječa iz dveh hiš in gospodarskih poslopj in približno 4 oravov posestva;

gostilna v Gornji Radgoni z vrtom in gospodarskim poslopjem. Obe gostilni dobro uspevata. Cena nizka, po dogovoru.

Vpraša se pri Posojilnici v Gornji Radgoni, okrog Maribor, Jugoslavija.

PRODA SE

popolnoma nov mlin na stalni vodni sili, najboljšje urejen, s 3 pari valjarjev, 2 paroma kamnov, čistilnicami in vsemi drugimi pripravi. Cena \$4000.

Pojasnila daje Posojilnica v Gornji Radgoni, okrog Maribor, Jugoslavija.

Ponesrečen športnik.

Med tekmo nogometašev SK Rapid - Ilirija se je ponesrečil nogometaš Albin Balin, uradniški praktikant iz Maribora. — Balin si je zlomil pri padcu levo roko in so ga prepeljali z rešilnim vozom v ljubljansko bolnico.

MALI OGLASI. HIŠE IN LGTE.

ŠEST STANOVANJ po 5 sob, v dobrem stanu poslopje, \$16.500, mesečno \$200. 2428 W. 34th Pl. 675-s, d-s

ZIDANA HIŠA 2 nadst. po 7 sob, blizu kare, hot water ht. 1859 So. Hamlin Ave. Craw. 5280. 711-p do p

S. O. S.

Takoj mora prodati ali zgubi vse. \$4000 denarja v posvetu. Največja ponudba se sprejme. 160 ak. Starke Co., Ind. \$2000 ima na zemlji 130 ak. Adams Co., Wis. \$2000 na 146 ak. pri Dunne Co., Wis. Thomas 113 N. Oak Park Ave., Oak Park, Ill. Ph. Euclid 6150 716-s, t, sr

POSLOPJE s stanovanji 2.4 in 1.6, prazna lota tudi garaža. 1748 Wellington Ave. 724-sdoss

FARME NA PRODAJ

120 AK. ob Jackson drž. cesti, pripravo za gasolinso postajo in o. krepčevalnico, kar je dobičkanosno. Lahki pogoji. Cena \$10.000. Glen J. Goodard, Valparaiso, Ind. 710-p, s, t

20 AKR. Holton, Muskegon okraj, C. Risch, 654 Briar Place, Chicago. 722-sdoss

LAKE FARM 80 ak. ob drž. cesti, 60 milj do Detroit, v jezuru dober ribji lov, vse snažno, na zapadni strani, Manning, 40. E. Newall, St. Flint, Mich.

BARVE -- MIZARSTVO -- ŽELEZNINA

Prodajam vsakovrstne barve, varniše itd. po najzmernejših cenah. Barvam hiše znotraj in zunaj. Lepim stenski papir. Izvršujem vsa mizarstva in tesarska dela. — Prodajam vsakovrstno železnino, različno orodje in vse kar potrebujete v tem oziru za Vaš dom. — Prodajam tudi vsakovrstne šipe (šajbe.)

John Kosmach

SLOVENSKA TRGOVINA Z ŽELEZNINO

1804 West 22nd St., Chicago, Ill.

Phone: Canal 0490.

Da našim slovenskim udeležencem 28. evharističnega kongresa

ne bo treba iskati spominkov te slavnosti po mestu in se mogoče izpostavljati nevarnosti, da jih kdo opehari ali celo okrade, smo za to priliko nabavili posebno veliko zalogo vsakovrstnih praktičnih devocionalij, ki so najprimernejši in trajni spominki na to veliko in velepomembno slavnost. Poleg popolne izbire rožnih vencev, molitvenikov, križev, kipov, itd. imamo še posebne suvenirje za to slavnost, katere je bilo mogoče dobiti:

PERL ROŽNE VENCE s posebno malo evharistično svetinjico na zlati ali srebrni verižici	75c
GUMBE ZA MOŠKE	25c
MALA SVILENA BANDERCA	25c
MALE SVILENE ZASTAVICE	50c
ZASTAVICE ZA PARADO, 12 in. x 18.....	20c
ZASTAVICE ZA PARADO, 8 in. x 12.....	10c
RAZGLEDNICE EVHAR. KONGRESA	5c
SLOVENSKE ZASTAVICE	25c

Vse goste, kakor tudi ostale Slovence in Slovenke uljudno zabimo, da si ogledajo našo zalogo in preskrbe spominke. Od 16. junija naprej bomo imeli prostor odprt tudi zvečer. Vsem skupaj:

Dobro došli!

AMERIŠANSKI SLOVENEK

1949 WEST 22nd STREET

CHICAGO, ILL.

Rev. John Miklavčič:

SPOMINI

A zdel sem se jima zelo sumljiv; bil sem namreč duhovsko oblečen, a v obraz skoro črn, ker me je v poletnih mesecih zelo solnce obžgalo. Ko smo prišli do cesarskega gradu, sta se kar izgubila v množici. Nato sem dobil nekaj jezuitov in sem te prosil, ako smem z njimi iti. Duhovniki so namreč imeli prednost pred drugimi.

Ti so bili bolj prijazni z menoj in tako sem prav lahko prišel v kapelo in pokropil ranjko cesarico. Na altarjih so se maše brale, več nun in redovnikov je molilo ob rakvi. Na vsako stran umrle so bili pa gardisti kot častna straža.

V veliki dvorani zraven je bilo polno najkrasnejših vencev, najbolj je pozornost vzbujal velik vенец samih rdečih nageljnove. Ta vенец je poslala ogrska vlada.

Čez par dni nato je bil pogreb. Na večih krajih so napravili tribune, odkoder so bolj odlični gledali pogreb. Po oknih onih hiš, mimo katerih se je pomikal sprevod, je bilo natlačeno ljudi.

Pravijo, da so po 100 kron dajali za eno mesto pri oknih. Jaz sem sicer nekaj malega tudi videl, a bila je taka gnječa na ulicah, da sem bil vesel, ko sem čez pol ure stopil na prosto.

Z Dunaja sem šel na božjo pot v Marijino Celje na Stajerskem. Do Neuburga sem se pripeljal z železnico.

Drugi dan sva odrinila nek bolj postaren italijanski duhovnik in jaz kar peš proti Marijinemu Celju, ki je od Neuburga oddaljeno 5 ur pešpoti. Malo nerodno je bilo zame, ko nisem znal italijanskega, gospod je pa jako malo nemško govoril.

Cesta v Marijino Celje je jako krasna. Na obe strani so sami smrekovi gozdi in planinski pašniki.

Več kot tri ure sva že hodila, kar naju dohitel nek benediktinski pater. Vozil se je v krasni kočiji in s parom konj. Takoj je naju povabil, da prisedevala. Med potjo se je mudil eno uro doma v svoji fari.

Nato smo nadaljevali pot. Pripeljali smo se še po dnevu tje. Zvečer sva bila z italijanskim duhovnikom skupaj, drugi dan sem ga pa iskal, a ga nisem mogel najti. Cerkev v Marijinem Celju je nekaj veličastnega in okolica krasna s planinskimi značajem. To božjepotno cerkev največ obiskujejo Dunajčani. P. Abel, jezuit, skoro vsako leto pripelje par tisoč mož, da ondi opravijo sv. zakramente in se navdušijo za pošteno krščansko življenje. Nema-lokrat so Marijino Celje obiskali avstrijski cesarji in drugi člani cesarske rodbine. — Zlasti je bila cesarica Marija Terezija vneta za to svetišče. Lastnoročno je ona mnogo mašne obleke napravila za to cerkev.

Po raznih drugih potovanjih so minile počitnice in jaz sem vstopil v II. letnik semenišča. V šoli je bilo vse po navadi. O veliki noči nas je mnogo šlo domov gospodom pomagat pri obredih. Jaz sem vedno pomagal pri nuna. Na veliko soboto smo pa semeniščniki šli pomagat na vse strani, še celo v Staro Loko. Popoldne na veliko soboto je bilo vsako leto v Loku nebeško lepo. V vseh štirih cerkvah so namreč vsťajenske procesije. Ob 2. uri pri kapucinih. Te procesije so se največ udeležili okoliški kmetje. Ob 4. uri je bila procesija v nunski cerkvi. Tje je vlekla mladino muzika na "pavhe," to so bile neke vrste trobente, ki so pele samo na veliko soboto. Ob 5. je bila procesija v špitalu. To procesijo je navadno vodil loški kaplan, asistiral so mu semeniščniki. Krona vseh slovenosti je bila pa procesija v farni cerkvi. Mogočno se je oglašil ob pol 6. zvečer veliki zvon in vabil Ločane k vstajenju.

Ob 6. so se zbrali v zakristiji vsi loški duhovniki, bilo jih je navadno 10. Prišli smo tudi navadno 3 ali 4 lemenatarji. Nato so bile najprej pete jutranjice. Kako so jih lepo peli! Širirglasno smo peli psalme in mogočno je donel po cerkvi invitarij z vedno ponavljajočim Alleluja. Nato so šli vsi duhovniki k božjemu grobu.

G. župniku Tomažiču so bile solze v očeh, ko je pel Alleluja. Procesija se je že vršila, ko je bilo že mračno. Najprej so bili v procesiji vsi šolarji s svojo zastavo sv. Alojzija, nato so šli ljudje iz 8 podružnic, vsaka s svojim lepim bandom, katerega je nosilo troje fantov. Za temi je bilo bandero farne cerkve in za njim so šli v uniformah kovaški mojstri, mizarški in drugi, za temi člani katoliškega delavskega društva.

Žene so bile v narodni noši s pečami na glavi. Za njim imala banderca in pevec. —

FARME V CERNON OKRAJU MISSOURI, 100 ak. hiša 4 sobe, hlev, kokešnjak, veliko drevja, ki plača farmo. Stiri milje do trga, cena \$3500, je nekoliko takoj ostalo na dolga odplačila. — 80 ak. dobra hiša, gospodarska poslopja, sušilnica, drevje, cerkev in šola blizu. — \$4000, pogoji lahki. Druge prilike od 10 ak. dalje. Abstrakte in drugo preskrbimo mi. 713-p do p

BUNGALOW na vogalu Parkway, blizu "L." z opekno pokrito, kopel, hrastov les, hot water centr. kurjava. Lastnik na posestvu, nedelja od 3 do 5 P.M. 1848 So. 63rd St. 725-t

NOVA DVONADSTR. hiša, lesena, zid. podlaga, 5 sob, moderno. 4318 N. Austin Ave. 1st. 737-t, sr, č

HIŠA 6 SOB v dobrem stanju, v lepem mestu St. Charles, dvorišče, grmovje, nova vel. garaža, dva bloka do šole; 3 bloke do trgovin, pol bloka do postaje Aurora-Elgin. Cena nizka. 160 S. State St., St. Charles, Ill. Wm. Cowyers. 726-t

POLETNI DOM

prodaja ob Lake Winnebago ob glavni cesti, 2 akra zemlje, 2 nadst. hiša, 8 sob, elektrika, tudi peč, 5 vel. spalnih sob, vel. jedilnica, kopalne sobe, soba za služkinje v 1. nadst. vel. porč. pri vatni vodni sistem, studenec, garaža za 2 kari, 300 čevl. prostora sprejda, 5 milj južno od Oshkosh, pol milje sev. W. E. C. Pharny's poletne hiše. — Lastnik E. A. Durler, Oshkosh, Wis. 730-s

PO ZNIŽANI CENI

moderni bungalov, zadnja novost, najboljšje delo, ima tudi 2 nadst. hišo sev. od Lawrence Ave., pol bloka od Elston Ave. trgovine, Forest Preserve. 5047 N. Kolmar Ave. 732-t

PRODA REZIDENCO 14 sob za vel. družino ali boarding house, lota 48x 124, pralnica, sadje, drevesa za senco, garaža za 4 kare, Vprašajte popoldan. 6224 So. Lincoln St. 733-t

PRODA 2-6 sob, hot water ht., kopel, garaža. Henry Kraus, 1827 So. 60th St., Cicero 3655-M. 736-t do t

UGODNA PRILIKA.

POHIŠTVA za 30 sob, nizka cena; takoj mora prodati. 121 E. Grand Ave. 694-c do č

DELICATESSEN, candy, cigars, moderno opremljeno, nobene konkurence. 7208 S. Halsted St. 701-t, d, č

HOTEL PRODA ali renta blizu jezera, pripravljen za obratovanje. Box 82, Fox Lake, Ill. 712-p, s, t

SCHOOL STORE, 6933 S. Hermitage Ave., pol drugi blok do šole, treba le malo gotovine. 684-s do t

SLOVENCJI zdaj je čas za nakup dobrih farme v drž. Kansas jugo-zap. jer je dobra zemlja na ravnini, raste vse kar posadiš. Cena je nizka in pogoji lahki. Takoj se lahko naselite tjakaj, za plačati imate časa deset let. Pišite po podrobnosti na: INDUSTRIAL LAND CO. 420 KANSAS AVE. (zgornj) TOPEKA, KANS.

ROOMING HOUSE, vedno polno, 15 sob, rent samo \$90.00 na 1317 Washington Blvd. 721-sdoss

PRODA ALI ZAMENJA 160 ak. v N. Dakota, dobro poslopje, v lepem mestu, vključeno \$2500, zamenja za poslopje v Chicago, 63d St. C. Swanson, 1716 W. 61st St. Rep. 7575.

731-t, sr, č

DRY GOODS STORE, 11 l. na istem prostoru, rent po ceni, zaloga in oprema, inventar \$8500. Lastnik gre v pokoj, prodaja takoj. E. J. Ruhnken 5802 W. Division St. Columbus 8488. 735-t

ICE CREAM PARLOR, cigar store, 1401 W. 51st St., vogal Blvd. 9699. 734-t, sr, č

RESTAURANT, Cafe, Lunch Room, na vogalu Broadway St., St. Louis, Mo., dobra kupčija. Za 4 sobe pohištva, nizka cena, rent \$1500, 1344 Broadway, St. Louis, Mo. 727-t do t

GROCERY, MEAT MARKET & Confectionary na prometnem kraju. \$50.000 letno; rastoče. Blizu jeklarne. Pridite pogledati lastnik gre v pokoj. \$4000 za začetek. Pišite na P. O. Box 253, Duluth, Minn. 728-t

PRODA POSTELJO vel. in malo, peč, omara za kuh., posodo, gugal. stol, dolgi pogoji. \$25.00. Marshall 927 Sunnyside Ave. 729-t

IZDAJAVEC

Zgodovinska povest iz turških časov.

SPISAL

F. V.

SLEMENIK

Neke črnotemne noči postoji voz v dvoru Završkega gradu. Stric Gregor je zdaj v Vovkovi oblasti. Ne vidi se konaka daleč.

Vse je tiho v Zavrhu.

"Stric Gregor," izpregovori vitez Vovk prvokrat, "zdaj smo doma, in precej vas spravim k počitku."

Pomaga starčku stopiti iz voza ter ga vzame pod eno in Vohač pod drugo pazduho. Stopajo počasno skozi dvor in naprej po stopnicah brez luči, po mostovih zdaj na levo, zdaj na desno. Po križem potih tava, po razpadlih stopnicah zopet navzdol, vrata se odpirajo in zapirajo; vlažen, nečist zrak je tu doma. Zdaj obstoje in onemogli stric Gregor se zgrudi v kot na kupec slame.

"Tako," reče Vovk; "stric Gregor, zdaj si morete po dolgem potovanju odpočiti. Od Visokega do Zavrha, pravijo, je daleč. Ker boste brez dvojbe zdaj zaspali, tudi luči ne potrebujete. Sanjajte kaj o vitezu Vovku in o rajskem Zavrhu! Dobro počivajte!"

Veselite in zasramovanje je v vitezovih besedah. Urno zaklene težka vrata in kmalu v svoji sobi z Vohačem sedi za mizo, polno dišičih jedil in izvrstne pijače.

"Dobro kos sva dogotovila, ljubi Vohač; lep kos zares! Zdaj, ko imam Lavrinega strica v svoji oblasti, zdaj mi ne more nihče več prekritizirati mojih namer. Vohač, okrepčaj se, pa mi povej, kaj bi s starim Gregorjem počel? To je jasno kakor beli dan, da ne sme več priti živ iz tega zidovja! Kaj torej ž njim?"

"Kar se tiče mene," počasno odvrata Vohač, "jaz bi starca pustil živeti, dokler sam ne ugasne. Ako vam je bil stric Gregor na potu, dobro; zdaj vam ni več. Siloma ga breniti v takimenovani oni svet, se mi zdi zelo nepotrebno. Bilo bi to junško delo?" — Vohač pomenljivo pogleda viteza. — "Bilo bi to junško delo, stari pokveki ugasniti leščerbo življenja, ker že tako sama ugasuje?"

"Tedaj meniš," pozveduje Vovk Lukovo misel, "da naj stanuje v temni sobani, dokler se sam ne poslovi iz tega sveta?"

"Da! Če se hočete izkazati velikodušnega, dajte mu dobrih jedil, kakor jih dajejo obsojenemu v smrt. Tožiti ne bo mogel, češ, da se mu slabo godi; in prišedši na oni svet, vas bode še za to dobroto priporočal in tako se še lahko zgodi, da pridete kdaj v nebena. Ha! Ha!"

"Dobro, to storim. Jutri postrežem stricu Gregorju ter mu nesem izbranih jedil v njegovo varno, nenavadno stanovanje. Neizrekljivo ga bode moralo veseliti, slišati iz njegovih ust lepo povest o mojem maščevanju!"

Divje krohota in v dušku izprazni kozarec. "Trčiva, Luka," vzdigne zopet napolnjen kozarec, "in pijva na veselje toliko srečno dovršenega dela!"

To je bilo Luki po godu; pogumno sta trkala, še pogumneje praznila kozarce, dokler

se ni jelo svitati na vzhodu in sta oba premagana premnogo zaužitega vina pospala za mizo.

V svoji pijanosti je vitez Vovk Vohača seznanil s posebnostmi svoje spalnice. Trezen bi tega nikdar ne bil storil, pa vino, pravijo, odvezuje jezik in spravlja skrivnosti na dan. Pokazalo se bode, kako je Vohač umel porabiti vitezov na videz ne toliko važni razkaz, in kako si je Vovk z nepotrebnim, natančnim razlaganjem o imenitnostih te sobe takorekoč sam prerezal vrvek, po kateri bi mu bilo morebiti še mogoče splezati iz strašnega brezdnja do rešilne svetlobe.

"Ko bi Luka Vohač vedel, kaj vse premore ta-le ključek," mu začne vitez praviti ter pōtegne iz stranskega žepa majhen, lepo izdelan ključ in ga vrti okoli kazavca. "Ako me zapreš v to sobo, ako vrata in okna zazidaš ter me meniš tako varno okovariti, vendar pridem iz nje ter v nekih trenutkih stojim na dvoru in se ti posmehujem. Je-li, da se ti to zdi neverjetno? Poskusi s ključkom v sobi kaj odpreti!"

Vohač vzame toliko čudni ključek ter ga vtika v vse ključavnice, ki jih najde na omarah in raznih predalih. Dalje ko Vohač poskuša, bolj se vitez smeji njegovim poskušnjam. Končno se Luka brez uspeha zopet porvrne k mizi.

"Ozri se vsaj na podobo mojega prednika, ki tako nedolžno visi nad posteljo," ga izpodbuja vitez iznova.

Vohač pregleda podobo na vseh koncih ter že vpraša, kaj ima ključ s podobo opravi. Nevoljen jo privzdigne od stene; v tej pa zapazi mala, neznačna vrata omarice v zidu. Podobno sname ter omarico odpre. Kako se Luki zasvetijo oči! Zlato in srebro se mu bliskata naproti.

"Skozi omarico pa vendar ne morete uiti, to vam rečem!"

"Skozi omarico ne, pa ključ, ki leži notri, mi mora dalje napraviti pot. Glej, na nasprotni strani grajskega zidovja so navadna vrata, katera oni ključ odpre, in jaz stopim na dvorišče."

"Pa kako pridete do tistih vrat?"

"Pod zemljo, Luka! Ha! Kaj gledaš tako debelo?"

"Pod zemljo! Jaz vas ne morem razumeti. Kako pod zemljo? Kako pridete iz sobe pod zemljo?"

"Luka, če se ti ljubi poskusiti svoje moči, pa odmakni urno veliko omaro; pod njo so skrivna vrata, skozi katera prideš pod zemljo na nasprotno stran! Zdaj me razumeš. Trčiva zopet!"

Le kratko časa je vitez spal; sladka misel, da ima zdaj zadnjega nasprotnika v svoji oblasti, da mu zdaj nič ne ovira poti povzpeti se na vrh do zaželjenega cilja, ta misel mu ne da več spati. Vesel se vzdigne izza mize, katero malo odmakne, in zdaj Vohač zaro-

Za prenovljenje duha..

V tem velepomembnem času, ko se celi svet zbira okrog svojega Evharističnega Kralja, ko se nam misli nehoti zresnijo, ko začasno pozabljamo posvetnost in se duh dviga kvišku za višjimi cilji, sedaj čutimo potrebo spodbudnega berila, dobrih knjig, ki nas povedejo globoko v duhovno življenje ter nam prenove duha ga utrdijo za vse, kar je dobro in plemenito.

Knjigarna

"Amer. Slovenec"

nudi za to priliko sledeče knjige:

Na noge v sveti boj.....	\$0.35
Prilike	.35
Spolnuz zapovedi, 2 knjigi.....	1.00
Več luči 2. zvezka.....	.20
Koledar Moh. dr.	.20

Skupaj \$2.10

VSE TE KNJIGE NAROČENE SKUPAJ, DOBITE ZA

z Molitvenikom za amer. Slovence (cena \$1).....\$1.50

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. 22nd STREET

CHICAGO, ILL.

LOUIS STRITAR

se priporoča rojakom za naročila premoga, katerega pripeljam na dom. Prevažam pohištvo ob času selitve in vse kar spada v to stroko.

Pokličite me po telefonu! 2018 W. 21st Place CHICAGO, ILL. Phone: Roosevelt 8221.

Sirite in agitirajte vsepovsod za Amer. Slovence!

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim naročnikom (cam), prijateljem in dobrotnikom "Amer. Slovenca" in "Ave Maria" v državi Pennsylvania naznanjamo, da jih bo te dni obiskal naš glavni potovalni zastopnik Mr. Frank Kurnik, ki je pooblaščen pobirati naročnino, oglašje, prodajati knjige in sprejemati naročila za vse, kar je v zvezi z našim podjetjem.

Vsem ga prav toplo priporočamo, da mu grejo na roko in pomagajo širiti katoliške liste Amer. Slovenec in Ave Maria. V časih kot živimo, je katoliški tisk za katoličane najmojnejše orožje. Zato tudi oni, ki se trudijo z razširjanjem katoliškega časopisja, zaslužijo vsestransko pomoč.

Uprava "Am. Slovenca."

: Izšel je : SLOVENSKI KAŽIPOT

za slovenske romarje, ki pridejo na

Evharistični kongres.

Knjižica ima prilično obliko 6x3½ palcev in je ravno prava za v žep. Vsebuje navodila, kako se pride iz vseh postaj v slovensko naselbino. Vsebuje natančni vozni red vlakov iz raznih postaj na vse dele iz Chicago. Obenem vsebuje tudi natančni splošni in tudi lokalni slovenski program evharističnega kongresa. Pišite takoj po njo predno greste na pot. Stane samo 10c.; po pošti 2c. več radi poštne. Noben romar naj ne bo brez te knjižice. Ker smo jo izdali le majhno število si jo preskrbite takoj, predno poide.

Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET,

CHICAGO, ILL.

Domača trgovina za Domače potrebsčine

J. L. Telser

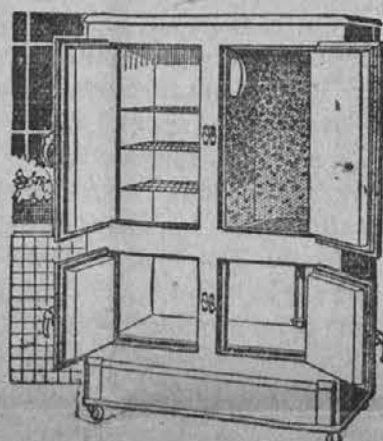
FURNITURE AND HOUSE FURNISHINGS

FONOGRAFE IN RADIO

2107-11 West 22nd Street, Chicago, Ill.

Phones: Canal 6138; Roosevelt 2107

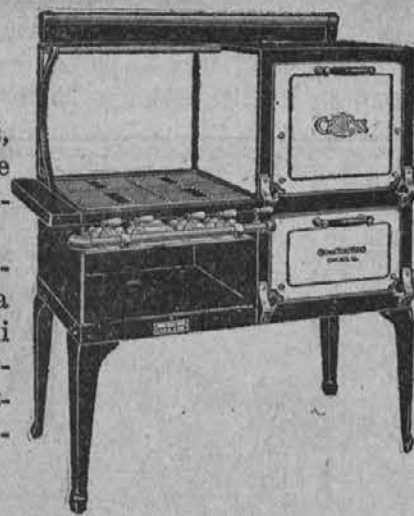
Ustanovljeno 1912.

POSEBNA CENA \$69.50

za emajlirano peč, nikljev ceneje. Druge vrste od \$35.00 naprej.

Za vsakovrstno pohištvo se obrnite na nas. Mi smo založeni z vsem. Naša postrežba je prvovrstna. Pridite in prepričajte se!

ALASKA

OMARE ZA LED

ne morete dobiti boljše, pa tudi ne cenejše.

Od \$15.00 naprej.

Naše omare za led so znotraj prevlečene s korkovino, kar zadržuje toploto — to pomeni, da veliko prihranite na ledu in jedila ostanejo dalje časa sveža.

Za dobro pohištvo

SE obrnite vedno na staro poznano veletrgovino.

Ako hočete Vaše domove opremiti s trpežnim in dobrim ter lepim pohištvom, tedaj pojdite tja, kjer se tako pohištvo prodaja.

Ako hočete imeti v Vaši kuhinji dobro peč, dobro kuhinjsko posodo tedaj pojdite isto kupiti h

W. SZYMANSKI

VELETRGOVINA Z RAZLIČNIM POHIŠTVOM.

1907 BLUE ISLAND AVENUE, CHICAGO, ILL.

DR. J. F. KONOPA ZDRAVNIK, KIRURG IN PORODNIK.

X ŽARKI. Zdravi vse bolezni hitro in uspešno. Specialist za zdravljenje vse moških, ženskih in otroških bolezni.

1520 W. Division St., vogal Milwaukee ave. 1 Dickson St., Chicago, Ill. Pho. Armitage 6145. — Od 10-12 dopoldne, 2-4 in 6-8 zvečer, v nedeljo od 10-12.

PISANO POLJE

J. M. Trunk.

Bomo videli, kako bo.

Baje je Nikolaj Lenin proglasil: "Diktatura proletariata je avtoriteta, katero vzdržuje proletariati z uporabo sile nad in proti buržoaziji, in ni vezana po nikakih zakonih." Stvar se lepo glasi za one, ki so na taki diktaturi zainteresirani, in jo v praksi tudi izrabljajo. Pregovor pa veli: Svaka sila do vremena. Kaj, ko bi ti brezzakonski sili spodletelo? Kaj, ko bi tako silno avtoriteto prevzel nekdo drugi?

Tudi mogočni Bismarck je nekoč izjavil: Sila prednjači pravici! On je to izjavil ob času, ko je mislil, da bo ta sila trpela do sodnjega dne. Precej dolgo je bila v veljavi, vsaj deloma, a oni krogi, ki so takrat v Nemčiji pritrjevali Bismarcku brezpogojno, zdaj zelo jamrajo, ker stvar se je obrnila narobe.

Obstane ima le oni, ki se ravna po reku: Fiat justitia, pereat mundus — pravica se mora deliti, naj pri tem tudi vse pogine.

Kritizira, pa posnema.

Ko je Amer. Slovenec otvoril kampanjo za nove naročnike, se razni dopisniki niso mogli dosti izkazati pri kritiziranju in videli so same križce, škapulirje, mamee... Tudi Prosveta je otvorila kampanjo, oziroma SNPJ. za nove člane. Vsakemu svobodno. Metoda pri kampanji in reklama je pa precej podobna temu, kar se je prej v Prosveti zelo hudo kritiziralo. Pobavarna očala stvari ne vidi jo v pravi luči.

Finis, Ende, konec...

Cas poteka. Okroglo leto je že, odkar je "Pisano polje" zadobilo stalno rubriko v Žarkometu. "Žarki" so švigali na vse strani. V zadnjem času so ti žarki začeli iskati dlake. "Bomir v nebesih, ali je mir," "priča ali pričata," "zapirali, zapirali, zapenjali, zapeli..." Končno so se prikazale — hlačice in očitno je ta stvarca izbila pri Žarkometu sodu dno. V št. 106. čitam naznanilo o — smrti. Tako-le se glasi: "Če veleumni in učenji fajmošter Trunk zapíše, da ti še nosiš hlačice..., potem je že čas, da se ne mudiš več dolgo pri takih učenjakih, temveč greš preko njih."

Vrlo hudo. O smrti nihče rad niti ne sliši, še manj rad jo ima. Pa kaj boš? Tudi ljubezen zadobi včasih smrten sunek, saj pravi ona narodna:

... še ne pogleda me, moje dekle. Sicer bomo pa videli, če bo res — preko.

Ali je zadel?

Namreč Mr. Geo. Zadel, tajnik št. 412 SNPJ., Frederick, Colo., ki "pojasnuje rojakom širom Amerike, da niso pri nas rojeni otroci vsi tako zagamanj, kakor jih mislijo franciškanj prikazati..." Stvar se tiče znanega dopisa mlade Američanke. V dopisu je bilo par trdih besed, ker ročavice niso na mestu pri ljudeh, ki smešijo na nečuvnen način vse, kar je drugim sveto.

Ko je Mr. Zadel izlil svoj žolč nad "mlado dekle," "fanatično razbolele ljudi, ki niso sposobni za delo in šolo," in nad "duhovščino, katera je dekle speljala v 'hram božji,' da je tam otrok ponorel," se obrne na starše. Tako-le jim govori na srce: "Slovenski starši! varujte se tako 'izobraženih' ljudi. Pomnite, da vplivajo na moralno vaših otrok tako destruktivno, da bi bilo boljše, če bi otroci sploh ne imeli nobene izobrazbe, kakor da imajo dobiti pogubonosni verski fanatizem. Proletarci, čuvajte svoje

otroke. Učite jih sami. Ne molite in pokorščine, poštenja in samozavesti jih učite; učite jih, da bodo vedno, vse življenje nedostopni za vsako reakcijo in temo, kakršno hoče vsiliti rimska duhovščina nam. Amerikane pravijo, da mora biti človek že moder, če hoče živeti. Res, modrosti je treba v kapitalističnem gospodarskem sistemu, drugače življenja ni. — Modrost pa je obratno tistemu, kar uči duhovščina, ki hoče, da bo samo za njo življenje, za delavstvo pa stradanje in trpljenje."

Ali bo zadel, kdor bo sledil temu, kar mu "pridiga" Mr. Zadel? Jaz vem in vsak bo prejel ali slej izkusil, da ni zadel, pač pa bo — vdel.

Preko takih-le učenjakov.

Tako se je glasilo v št. 106. Prosvete, in skoroda se mi je povsila glava, ali od veselja, ali od žalosti, ne vem prav. Številka 107. mi ni na razpolago. V številki 108. pa zopet figurira — vелеum in učenjak! Vrlo hudo je, da dandanes beseda tako malo več velja. Zivimo pač še v kapitalističnih razmerah, ki prav vse, tako tudi pozabljenost ali kaj, raztolgajo. Obesit se pa radi tega ne grem.

Če on reče, je pribito... namreč Žarkometer.

Tokrat pravi — praznoverci. Stvar se tiče nekega dogodka ob hrvaški meji, kjer je strel odtrgal nekemu smešilu vere glavo. Glasilo KSKJ., ki je to vest prineslo, je pristavilo: Božja kazen. G. Moleku, ki se ne med kakimi potegnjenci, je zavrela kri, in kako da ne, ko so drugi še tako strahovito zaručani, on pa tako prosvetljen, da nehote žari. Poleg potegnjencev govori še o praznovercih.

Vsak ne po Molekovem pameten človek ve, kaj pomeni beseda "božja kazen." Okoliščine slučaja so take, da človek lahko rabi ta izraz, ki ni prav noben dokaz, da je res tako, to rabi res kazen božja, ker za zdaj vsaj je človeškemu znanju to prikrilo.

G. Molek, ki pa ve vse do pičice, ve prav natanko, kar milijoni ne vedo, da ni Boga, to rabi tudi ne more biti nobene "božje kazni," in je vsak praznoverec, ki kaj takega ali sličnega le izusti, ker — groza in strah — taka-le štrafanga bi bila malo grozna "demonstracija božjega bitja," kar bi seve takim-le vsevednežem in bogotakim hudo čvekaško kašo zasolilo.

Zato pa izjavi in zašafa in demonstrira brezpraznoverec Molek: "Kmet se je kaznoval sam. Če bi bil bolj previden in prešel strele, bi bil počakal, da eksplozivni utajeni naboj in 'božje kazni' ne bi bilo." Mogoče, in morda je ni bilo. Po okoliščinah pa, ki so bile pri tem slučaju, je sodba pač kolikor toliko upravičena, da se govori o božji kazni, prav nobenega razloga pa nima g. Molek, da kategorično izjavi, da "se je kmet samo-le sam kaznoval." Odkod on to ve? Ako on taji Boga in s tem dosledno tudi vsako božjo kazen, to še ni noben dokaz, da bi tako bilo, kakor on trdi.

"Za vsako 'božjo kazen' je najti naraven uzrok," pravi nepotegnjenec na Lawndalu. Gotovo. Bog ne dela čudežev, kadar ni treba, a če kaznuje, potem bo njemu pač prosto, da se poslužuje naravnih vzrokov in sredstev tudi, kadar res kaznuje.

"AMER. SLOVENEK" JE NAJSTAREJŠI, A MORA POSTATI TUDI NAJVEČJI